

Na Škofljici je pred sprejemom urbanistični red za industrijsko cono. Za žago HOJA (na sliki) bo še precejšnje območje, na katerega bi na Škofljici radi dobili nekaj industrijskih obratov, v katerih bi zaposlili domače delavce. Posebno poudarjajo, da imajo na voljo tudi industrijski tir.

Nova šola na Škofljici bo sprejela v 16 učilnic okrog 700 otrok. Za 12 učilnic so dali sredstva iz programa II. samoprispevka, za ostale pa krajevna skupnost in občinska izobraževalna skupnost. Šola bo imela tudi zadostno veliko telovadnico.

PRED PRIČETKOM POUKA V NOVI OSNOVNI ŠOLI ŠKOFLJICA

Razburiti ali miriti?

Sodelavce krajevne skupnosti Škofljica, gradbenega odbora osnovne šole Škofljica, občinske komunalne skupnosti in občinskih upravnih organov čaka pri uresničevanju programa II. samoprispevka v naši občini nov trd oreh.

To tokrat (še) ni novi objekt, ki bo po zagotovitvi SGP Grosuplje nared za tehnični pregled avgusta, ampak so komunalni vodi: vodovod, kanalizacija in peč pot.

S temi pomanjkljivostmi so bili seznanjeni člani občinskih upravnih organov in izvršnega sveta s strani krajevne skupnosti Škofljica že julija lani. V slabem letu so bile izpeljane določene rešitve, slab dotok sredstev v komunalno skupnost (le 17 odstotkov) pa je razpredel v njihovo blagajno pajčevine.

Te sicer še niso povsem zapolnile komunalne blagajne, saj bo letos zgrajen vodovod med Lavrico in Škofljico, so pa vseeno tako krepke, da bo v njihovi mreži prav težko narediti pot, ki bo peljala do sredstev za našete komunalne objekte pri novi osnovni šoli Škofljica. Po ocenah in delnih predračunih bi za vse to do konca avgusta potrebovali in potrošili okrog 13 milijonov dinarjev.

Na Škofljici in tudi občinski komunalni skupnosti ter pri ostalih reševalcih zapleta računajo na pomoč Galvanotehnike z Glinke, ki naj bi še za eno leto premaknila odplačilo prispevka v višini tri milijone dinarjev in primerni pomoči izvršnega sveta, ki naj bi bila vsaj tolikšna, da bi zbrali zadostna sredstva za 50 odstotni plog pri banki.

Takorekoč je ves položaj še v milosti in nemilosti različnih ravni reševanja in denarne (ne)moči. Pa vseeno je vredno postaviti ta strošek ob številko 120 milijonov, kolikor bo stala nova škofeljska osnovna šola. Bi bilo primerno to pridobitev le opazovati, ne pa tudi uporabljati?

Pošta in trgovina

Prebivalci krajevne skupnosti Škofljica radi povedo, da so že dalj časa (izvzemajoč zadnje leto) na repu občinske pozornosti.

To je žal ocena, ki se kar prevečkrat sliši od Karlovskega mostu proti šmarnskemu klancu. Zato je ocena lahko odraz resnične pozabljenosti v občinskem načrtovanju, ali pa premajhne zainteresiranosti prebivalcev za svoj razvoj. Prav gotovo je tudi posledica nekaterih republiških planiranj. Vseeno je odraz premajhnega zanimanja za lasten razvoj. Tudi vse prerediti povabilo novinarjem, da bi pisali in spregovorili o problemih in uspehih, ki so bili doseženi, potrjuje to. Tega verjetno ni kriva le skromnost.

Za pošto in trgovino so na Škofljici našli zemljišče. Žal so s to vestjo oziroma dejanjem vstopili v čas, ko prav povsod primanjkuje sredstev. Pošta je bila sicer načrtovana v preteklem srednjeročnem obdobju, v načrtu je bil tudi prvo leto tega srednjeročnega plana. Sedaj pa je ni več na spisku objektov, ki naj bi jih območna SIS za PTT promet zgradila v tem srednjeročnem obdobju. Krajanom Škofljice in okoliških vasi bi prav privoščili novo pošto in telefonsko centralo, saj predstavlja sedanja telefonska povezava preje odrezanost kot povezanost s svetom. Ko se človek odloči, da bo prišel klicati 666*8..., bi si skoraj moral vzeti dopust, da lahko priključijo naročnika.

Za trgovino so boljši obeti. Sedanji sta res pretesni, predvsem, če upoštevamo, da ne zadovoljujeta le potreb krajanov Škofljice, ampak v trgovinah na Škofljici kupujejo tudi iz Pijave gorice, Želimelj in Šmarje. ABC Tabor Grosuplje zagotavlja, da bodo dobili na Škofljici 600 kvadratnih metrov veliko trgovino z okrepčevalnico (bife) 1984. leta.

Vode ni dovolj

Če smo prebivalce Škofljice v prejšnjih vrsticah tudi nekoliko pokarali, ker so preveč tihi in premalo vztrajni, jih moramo tu pohvaliti in jim pritrditi. Dosedaj so z vodarino in komunalnim prispevkom, ki jo zbira v kraju, z denarnimi prispevki in delom uredili že vrsto komunalnih problemov. Tako so napeljali primarni vod za kanalizacijo, zgradili čistilno napravo prečrpovalnico in še nekatere naprave in vode. Napovedujejo, da bo Zalog kot zadnji imel rešen problem oskrbe z vodo. Žal so vsi ti napor prešibki, da bi popolnoma rešili komunalno problematiko. Kanalizacija je brez sekundarnih vodov komaj uporabna, prešibka napajalna cev povzroča na Škofljici pogosta pomanjkanja vode. Najbolj žalostno pa je, da ob pridnih gasilcih, skoraj nimajo požarne vode.

Če izvzamemo del naselja ob potoku. Razumljivo je, da težko pričakujejo nov primarni vodovodni vod z Lavrice in, da bodo storili vse, da bodo dobili refundirana sredstva, ki so jih vložili v gradnjo primarnega voda s strani zveze komunalnih skupnosti Ljubljana.

Tudi na Škofljici in proti Glinku bo v naslednjih mesecih nekaj novega asfalta in luči javne razsvetljave. Najpomembnejša pridobitev bo vsekakor nova šola. Posebej zato, ker upajo, da bodo zapletli s kanalizacijo, vodovodom in potjo za pešce (šolarje) rešili do pričetka pouka.

STANE JESENOVEC

IZ KS ROB

Živ spomin

V tem letu, posvečenem spominu sodelovanja prebivalstva Roba z Narodno zaščito in partizanskimi enotami, pa je naša moralna dolžnost, da se oddolžimo tudi spominu nekaterih, ki so vse svoje življenje posvetili svojemu kraju, pa, žal, niso dočakali sadov svojega truda.

Eden od teh je bil pokojni France Purkart iz Osredka, ki ga že od leta 1970 ni več med nami, kot gozdni delavec je nekaj let živel v Franciji in z trudom preživel svojo družino. Leta 1941 se je aktivno vključil v delo OF, bil je leta 1942 prvi predsednik Narodnega odbora in do konca vojne v prvih vrstah zaveznih Slovencev, često v nevarnosti za življenje.

Kot izredno delaven, se je takoj po vojni vključil v delo KS in njenih organov, bil postrtovalen član ZK in vseh družbenopolitičnih organizacij in društev.

Takoj po vojni je bil predsednik Obnovitvene zadruge Rob, opravil je nešteto ur prostovoljnega dela pri ponovni ureditvi požganih domačij, na katerih so ostale matere-vdove z malimi otroci, kateri možje in očetje so bili pobiti kot talci, pomagal je skrajno nesebično vsem in povsod, kjer je bila pomoč potrebna.

Bil je ustanovni član Kmetijske zadruge Rob, veliko let predsednik KK SZDL in KO ZB NOV Cente.

Izredno pomembno je njegovo delo pri povezavi ceste IG-Rob, v katero je vložil vse svoje sile in to tudi dosegel. Žal, ni mu bilo usojeno, da bi pričakal, da bo ta cesta tudi modernizirana, toda tudi taka, kot je sedaj, je za Rob zelo pomembna. Za veliko se mu moramo mi, ki uživamo to, za kar se je on boril, zahvaliti in naj ne zaide v pozabo, ostane naj nam v spominu njegov lik dobrega, tihega in skromnega, toda izredno delavnega človeka.

KRAJANI

USTAVNO SODIŠČE SRS O ZAZIDALNEM NAČRTU DOBROVE

Ustava in zakon nista bila kršena

Pri ustavnem sodišču Jugoslavije so občani Dobrove vložili pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti v izreku sklepa odloka Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik o sprejetju zazidalnega načrta za del območja VS 201/5 Dobrova. Pobudo so utemeljili s tem, da obravnavani zazidalni načrt dovoljuje gradnjo na najboljši kmetijski zemlji, da ni bil predhodno obravnavan na zborih krajanov, da niso bile v postopku sprejemanja zazidalnega načrta upoštevane pripombe prizadetih kmetov ob javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta, da je bil postopek nesamoupraven ter da del odloka, ki se nanaša na nadomestna zemljišča kmetom, ni bil objavljen.

Ustavno sodišče Jugoslavije je ugotovilo, da je v zadevi pristojno Ustavno sodišče SRS in je pobudo občanov Dobrove poslalo temu sodišču.

Ustava SRS določa, da so zemljišča dobri ne splošnega pomena in kot taka pod posebnim varstvom ter se uporabljajo pod pogoji in na način, kot to določa zakon. V SRS je

gospodarjenje s prostorom, sistem prostorskega planiranja ter sistem urbanističnega planiranja urejeno z zakonom o urbanističnem planiranju. Zakon med drugim tudi podrobno določa postopek sprejemanja zazidalnih načrtov in sodelovanje občanov ter delovnih organizacij in drugih zainteresiranih samoupravnih skupnosti pri oblikovanju navedenih splošnih aktov. Ustavno sodišče SRS je ocenilo, da pri oblikovanju navedenega odloka niso bile kršene določbe navedenega zakona.

Krajevna skupnost Dobrova je 1973 sklenila s takratnim Komunalnim skladom Vič pogodbo o kompleksnem urejanju in izdelavi zazidalnega načrta za območje VS 201/5 Dobrova. Zazidalni načrt je izdelal Ljubljanski urbanistični zavod, 26. 6. 1975 pa je osnutek zazidalnega načrta obravnaval občinski izvršni svet in ga dal v dvomesečno javno razgrnitev in razpravo v času od 1. 7. 1975 do 30. 8. 1975. Javna razgrnitev je bila objavljena v Uradnem listu SRS št. 10/75. Osnutek zazidalnega načrta je bil razgrnjen

v avli stavbe skupščine občine in v prostorih krajevnega urada Dobrova. 14. 1. 1976 je občinski izvršni svet obravnaval pripombe in predloge, dane med razgrnitvijo zazidalnega načrta in upošteval predvsem predlog, da se mora pred začetkom izvajanja obravnavanega zazidalnega načrta prizadetim kmetovalcem zagotoviti nadomestne kmetijske površine. S tem predlogom je IS osnutek zazidalnega načrta predložil občinski skupščini v sprejem.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sta odloka o zazidalnem načrtu Dobrove na seji 17. 2. 1976 sprejela, in sicer zbor združenega dela s 34. glasovi »za« in dvema »proti«, zbor KS pa je odlok sprejel soglasno. Sprejeti odlok je bil objavljen v Uradnem listu SRS št. 4/76. Na obeh zboreh je bil istega dne sprejet tudi dodaten sklep, da je treba pred pričetkom izvajanja zazidalnega načrta prizadetim kmetom zagotoviti nadomestne kmetijske površine.

Spričo navedenega postopka sprejemanja zazidalnega načrta Dobrove je ustavno sodišče SRS sklenilo, da pobude občanov Dobrove ne sprejme in ne začne postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka Skupščine občine Vič-Rudnik o sprejetju zazidalnega načrta za del območja VS 201/5 Dobrova.

N. L. Č.